

SANT SALVADOR DE NIT

Foto: J. Pastor

Sant Salvador és el lloc cèntric de l'anomenada península artanenca, cor de la comarca, castell i refugi pels habitants de la contrada, santuari joell del poble i casal de la Patrona.

Tot això i encara molt més és Sant Salvador.

La gent nostra anava sempre delitosa de contemplar-lo, de tal manera que, en fer-se enfora de la vila, a la tornada en veure el turonet punxegut, l'escometien amb una "Salve".

De tots els indrets del terme anava bé mirar el Santuari, però uns punts de la toponímia nostrada assenyalen encara avui el lloc on començava la pregària. Des del Coll d'Artà, Coll Jubar, Coll de Morell, des de la volta llarga de la carretera de L'Ermita, des del Coll del Racó i des dels Pujols, del Coll de Son Catiu i de La Jordana per on venia la gent de Son Servera.

La il·luminació del nostre Castell i Santuari, redossa temporal i espiritual d'Artà, és una veneració esplendorosa de les nostres més antigues i eternes essències.

A. Gili

No ens resistim a acabar de publicar l'enquesta realitzada a finals del curs passat entre els alumnes de l'Institut i Formació Professional d'Artà. Encara que no fassem cap comentari per falta d'espai, creim que és molt interessant que cadascú reflexioni damunt les respostes i els percentatges corresponents i en tregui les pròpies conclusions.

4.1 ¿Què representa per a tu la sexualitat?

	total	al.lots	-es
-relació íntima entre un home i una dona.....	49'11%	49'2%	49%
-comunicació profunda amb l'altre.....	30'17%	15'9%	40%
-un dels instints més forts de l'home.....	7'69%	14'4%	3%
-altres respostes.....	4'14%	4'3%	4%
-una força que marca positiva o negativament tota la persona.....	2'95%	2'8%	3%
-no contesten.....	1'18%	1'4%	1%
-plaer exclusivament....		5'7%	
-reproducció.....		5'7%	

4.2 ¿Què penses de la pornografia?

-un gran negoci per uns pocs.....	47'33%	29%	60%
-res.....	22'10%	10'1%	28%
-està molt bé, m'agrada. 12'42%	29%	1%	
-un "escape" per a repri-			

mits.....	6'50%	11'5%	3%
-altres respostes.....	5'32%	10'1%	2%
-desenfocament d'una equilibrada formació sexual.....	4'14%	7'2%	2%
-és una aberració.....	2'95%	1'4%	4%
-no contesten.....		1'4%	

4.3 ¿Què creus que és lo més important en la relació de la parella?

-comprensió, perdó.....	28'40%	23'1%	32%
-sinceritat.....	23'07%	18'8%	26%
-convivència.....	17'75%	24'6%	13%
-comunicació.....	15'97%	13%	18%
-fidelitat.....	5'32%	5'7%	5%
-altres respostes.....	2'95%	4'3%	2%
-ajuda.....	1'77%	1'4%	2%
-no contesten.....	1'77%	2'8%	1%
-dobbers.....			1%
-sexe.....		5'7%	

4.4 ¿Què és lo que més valores d'un amic?

-confiança.....	60'36%	62'3%	58%
-sinceritat.....	15'97%	8'6%	21%
-ajuda.....	8'28%	11'5%	6%
-fidelitat.....	5'91%	5'7%	6%
-personalitat.....	5'91%	7'2%	5%
-altres respostes.....	1'77%	1'4%	2%
-no contesten.....	1'18%	1'4%	1%
-dobbers.....			1%
-que em divertesqui.....		1'4%	

L'equip parroquial

CALENDARI D'ACTIVITATS

PARROQUIA D'ARTA

CURS 1981-82

FEBRER

Setmana del 1 al 5	Catequesi infants
Setmana del 8 al 12	Catequesi infants Trobadra de nuviis o pre-matrimonial
Dímarts, 9	Reunió catequistes Catequesi adults

CARTA ABIERTA A: D. A. GILI FERRER, PRO.

Muy Sr. mio:

Hace unos años que no habia estado en Artà y aprovechando que las fiestas de San Antonio caían en un fin de semana he podido ser testigo de sus esfuerzos para mantener a nuestro pueblo en el estado de hibernación que es consubstancial en los hombres de sus características.

Le oi decir que como director del Museo de Artà se sentía heredero de sus creadores y alguien comentaba que por lo visto se siente heredero de muchas otras cosas.

Y, por fin fui testigo de que hubo de repartirse a parte del programa de Fiestas el escrito usual de Sa Comare Beneta por haber decretado ud. que fuera excluida de dicho programa.

Me pregunto, ¿quién le ha erigido a ud. en señor de la censura para determinar qué es lo que puede publicarse?

LIBERTAD DE EXPRESION ¿A quién se insultaba desde Sa Comare? ¿A quién se zahería? A esta carta temiendo que su influencia consiga el que no se publique en BELLPUIG, ha sido enviada al mismo tiempo a los máximos órganos de difusión de la Isla. También será comentada en la radio. Es necesario hallar en sus madrigueras a quienes se oponer a la libre expresión. Tenemos que acostumbrarnos a aceptar las discrepancias. Ud. por lo visto no lo entiende. Es hora de que lo comprenda. Le hará mucho bien. Salúdale.

A. Ginart

REVISTA QUINZENAL

Nº 29 IV EPOCA 30 Gener 1982

DIRECCION: Rafel Umbert i Sureda.

COSELL DE REDACCIO: Miquel Morey, Antoni Gili, Jaume Mayol, Climent Obrador, Joan Pastor, Guillem Artigues i Guillem Bisquerra (administrador)

REDACCIO I ADMINISTRACIO:

SANT SALVADOR, 2 Telf. 56 20 20, ARTA

IMPRIMEIX:

GRAFICQUES LLEVANT. C/ Ciutat, 55 ARTA.

Deposito Legal P.M. - 57 - 1969

XERRIM—XERRAM

*** Es freqüent en aquestes festes de Sant Antoni trobar incorreccions d'escriptura en els cartells que la gent bonament fa per adornar les carrosses i els foguerons i fer més bullanguera la festa. N'hem anotades aquí un parell, no en pla de crítica (Déu mos ne guardàs), si no més en un pla un poc pedagògic per aprendre d'escriure un poquet la nostra llengua. Així, vérem un cartell que deia: "VISQUE SANTEN TONI Y ES DIMONI" allà on tocava dir: "VISCA SANT ANTONI I ES DIMONI". També en vérem un altre que deia: "VISCA SANT TENTONI", i tocava dir: "VISCA SANT ANTONI". N'hi havia un altre, tal volta més greu, a la portada de l'Argument (encara que l'hem vist a la portada d'altres anys) i era que envers de dir: "ABAD", tocava dir: "ABAT". Bé, faltes en feim tots, no és ver?, però hauríem d'arribar a evitar-les. Molts d'anys, i fins l'any que ve.

*** Se diu pel poble que la il.luminació de Sant Salvador, molt bé. Que mos sentim molt orgullosos de tenir un monument d'aquesta envergadura i importància i que mos honra ternir-lo. Però..., qué passarà amb la despesa del cost del llum (més de 1.000 pts. l'hora); que, no siga cosa que mos quedem enlluernats amb tanta il.luminària i sigui la nostra ruïna (pel manteniment); que, manco llum allà dalt i més pels carrers; etc... Què farem?. No sempre plou a gust de tots.

*** Ca!... Diven que Artà ja no pareix Artà. Que el mos han canviat. Presenta que aquest any 82 serà molt pròsper a pesar de què no plogui i de les ametles. Es que, des de què hem començat l'any, no param d'inauguracions. Que si el llum de Sant Salvador; que si el Museu; banda de música renovada; repetidor de T.V.;... I esperau, que encara esteim al

començament. Mos falta la Residència per les persones majors; el nou escorxador; Na Batle sa. Bono, bono!. Però, endavant i que no que di per inauguracions que això sempre és bo.

*** Mos pareix que ja s'ha destapat l'enigma d'allò de tants de BANCS que s'han obert a la vila i que ja comentarem fa temps en aquesta publicació. Ara heu veim clar, i no és raro. Que si 15 milions per l'il.luminació; que si 19 per la Residència; que si 2 per la conservació del Talaiot de Ses Païsses; que si no se quants per l'adequació del nou Museu Regional; etc. Està clar, no? Al meins per noltres, sí.

*** Cosa insòlita. Enguany a "Sa Covalcada" i al mateix temps que es venia "S'Argument" se repartia un plec de Sa Comare Beneta amb un escrit seu. Hi explica una sèrie de motius del per què no es publicà al programa de la Festa (cosa que fa un parell d'anys es feia i no mos pertany jutjar-los, ni volem) I demanam, ¿és signe això de què la Festa ha anat tant i tant a més que S'Argument necessita un apèndix? Temps al temps.

*** Una altra de festes. Si la nit de foguerons d'Artà va esser passada per aigua, qué me'n direu de la nit de foguerons de Sa Colònia. Quin vanter que feia! Tot eren espines i fum i els foguerons s'acabaren en un no res, ja que tenien un bon "tiro". Se va dir que més que a cantar s'anava a plorar, ja que a devora els foguerons no hi feia estar de res. Tanta sort de qualque cotxeria i la festa es va poder fer a cobro.

*** I la darrera de festes. Que pareix hi va haver molt de serau a la repartició de premis a les carrosses de Sa Colònia. Ja heu val Déu meu!.

Groc i Negre

LA PANDILLA (Ve de la plana 6)

estribillo

Totes ses al.lotes d'Artà
ai, en veuremos
venen a encalçar-mos
perque volen festejar
i noltros no hi anirem
per no haver de festejar
perque així varem quedar
que per llavor quedarem (1)

II

Ha hi ha En Jeroni Cantes
no l'havia anomenat
quan estè constipat
s'abriga amb dues mantes.

Ara ve s'autor

d'aquesta gran obreta
i en paraula secreta
li diuen "Rabassó"

Així tots cantarem
per sa Carretera Nova
menjarem una garrova
i més bona veu tendrem.

I així podrem cantar
encara que tenguem set:
Viva En Pere Claret
es millor músic d'Artà.

(1). A pesar de ello, no quedó ninguno de soltero y en la actualidad viven todos.

P."Claret"

ECOS

Nacimientos:

Día 11 de enero.- Yolanda Ramos Nieto de Antonio y Carmen. C. del Figueiral, 44.

Matrimonios:

Día 15 de enero.- Antonio Gili Carrrió con Encarnación Fernández Aparicio.

Día 23.- Alberto Peña Valverde con Francisca Rocha Barrientos.

CRÒNICA D'UNA FESTA

Sant Antoni

i

el nou local del Museu

Com cada any el poble d'Artà ha viscut la festa més popular de la vila. Com cada any s'han anat fent els preparatius perquè la festa resultàs, així com sol resultar, ben animada i ben concorreguda, encara que aquesta festa no la poden treure massa del solc en què l'hem trobada i en el que ens agradaria poder-la deixar a les futures generacions.

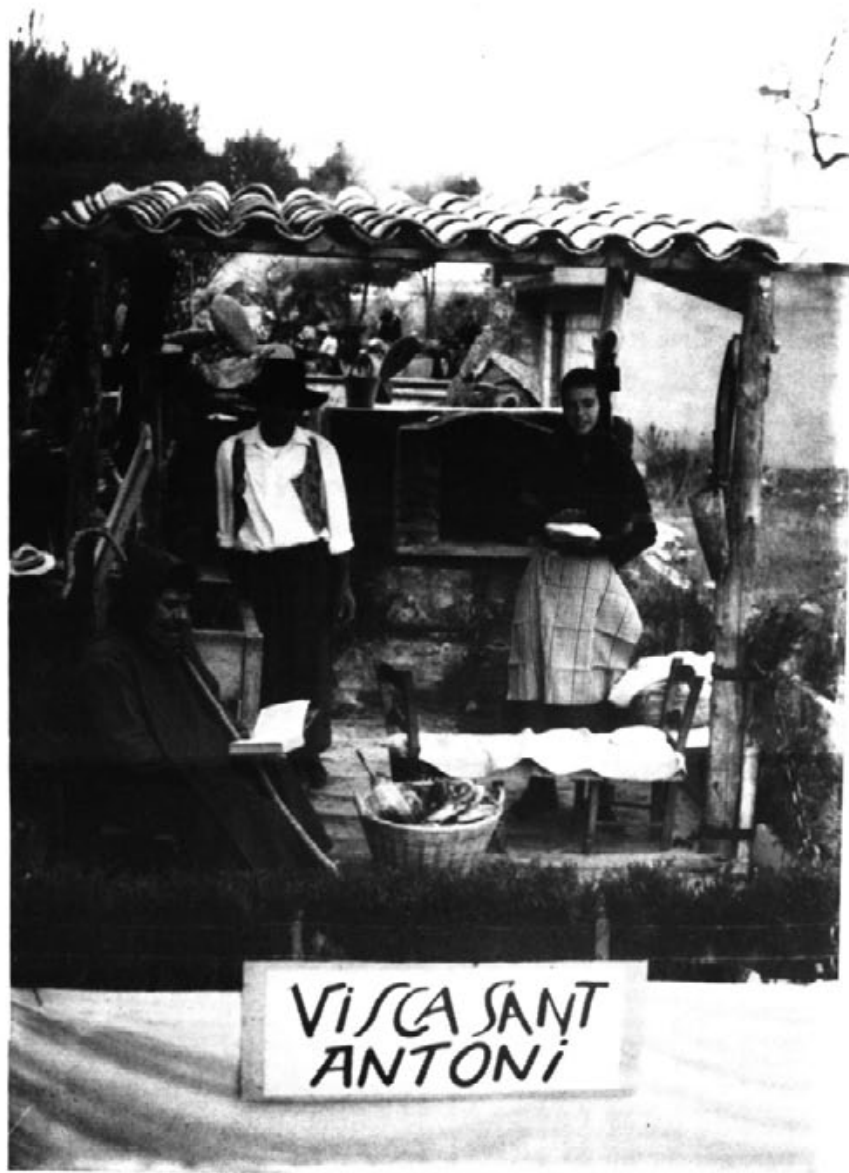
Es féu la recerca dels premis per les botigues, indústries i comerços. Alguns augmentaren els premis, però n'hi ha molts que continuen donant els mateixos presents en espècie des de fa molts d'anys. De totes maneres aquesta oferta de presents és una modalitat molt nostra de concórrer a la festa i un fort estimulant per la cavalcada.

El dissabte dematí, sortí l'Obreria acompanyada d'altres persones devotes de la festa a fer la capta de Sant Antoni, cosa que es pogué fer fins devers les 12,30 del migdia hora en què es vegé la necessitat de suprimir-la a causa del mal temps.

Al capvespre a les 5,30 hagué lloc la inauguració de les noves dependències del Museu Regional d'Artà als locals cedits per "Sa Nostra". Va ésser un acte molt concorregut i amb assistència de nombros públic artanenc, de representants de "Sa Nostra", amb el seu President Sr. Zaforteza Calvet, del Conseller de Cultura Sr. Conrado de Villalonga i de la Delegada de Cultura Sra. Ensenyat. Parlà en primer lloc el President de la Junta del Museu Antoni Gili, fent història del Museu i agraint el desinterès de "Sa Nostra" en proporcionar a la vila d'Artà aquestes ben instal·lades sales pel nostre Museu. A continuació parlà el Sr. Zaforteza, dient com l'entitat que ell representava havia volgut contribuir amb una notable quantitat de diners en la habilitació d'aquestes sales per la cultura del poble. De seguida es dirigí el públic el Batle d'Artà Jaume Morey i tancà l'acte el Conseller de Cultura Sr. Conrado de Villalonga, alegrant-se notablement del significat de l'acte.

Es serví un petit refresc a tots el assistents.

Continuant la festa de Sant Antoni, al vespre, es pujà al temple parroquial, cantant-se les típiques cançons de Sant Antoni al so de la

Carrossa guanyadora del barri Costa i Llobera

música d'Artà, notablement renovada. A la sortida de la celebració hagué de suspendre-se la visita als foguerons a causa de la pluja. Més tard existí l'aufòria i disbauxa de costum, visitant els foguerons. Els dimonis comparagueren a molts d'ells que arribaven a la suma de 48. Sembla que els foguerons dels barris anaven més animats que els situats en el mol del poble.

Al matí del dia de Sant Antoni fou suficient clar per poder-se fer la cavalcada, participant-hi unes 80 bísties i 36 carrosses. Un artanenc que feia quatre anys que no l'havia vista em digué clarament que aquesta participació popular va en augment. Hi ha que deplorar que dues carrosses no duguessin cap animal al beneir i, per altra banda, la manca de bísties disponibles per a satisfer la petició de bastants de joves que voldrien prendre part a aquesta demostració i no poden.

Les carrosses guanyadores fóren: la carrossa del barri de Costa i Llobera que escenificava un forn de la nostra pagesia i la d'En Joan Ginard àlies Murtó que portava un boc exemplar.

L'ofici al temple parroquial fou celebrat pel Vicari Episcopal Mn. Josep Estelrich amb gran participació de gent i amb el ball de l'Oferta per nins i nines d'inferior edat que els anys passats. Això féu que aquest ball agradàs moltíssim a tots els assistents.

Després de l'ofici, refresc a "Sa Casa d'Es Trui", on es cantaren algunes estrofes de s'Argument, aquest

any compost per Toni Ginard, àlies Butler que feia molts d'anys havia "deixat de dur ses cançons" de la festa de Sant Antoni. No hi ha que dir que s'Argument agradà en gran manera. Prova d'això va esser l'exhauriment dels seus 1250 exemplars amb molt poc temps.

Al vespre a dins Es Mercat hi hagué un ball obert amb una gran participació, retent-se el projectat home

Homenatge a l'amo En Miquel

Moment de la inauguració del local del Museu

natge a l'amo En Miquel Cursach que aquest any, apleix el seu cinquantenari dins l'Obreria, seguint una tradició familiar de més de cent anys. Els obrers li presentaren una fruitera artística; la parròquia un quadre de la Mare de Déu de Sant Salvador, recentment reproduït amb els seus pertinents Goigs i l'Ajuntament un rellotge. El Ball s'allargà fins ben entrada la nit i la gent se'n anà a dormir després d'haver viscut una jornada d'una ressonància especial dins totes les persones artanencs o lligades amb la vila

L'Obreria dóna les gràcies a l'Ajuntament, altres entitats, persones col·laboradores i a tot el poble en general.

Molts d'anys i fins l'any qui ve.

A. Gili

COL.LABORACIONES

La Pandilla

En mi juventud, existían ~~algunas~~ ~~casas~~ ~~de~~ ~~diversiones~~ para los jóvenes que ahora. No existía El Nelso, ni El Trial o La Almudaina, en donde se juntan chicos y chicas, donde pasan la velada, solamente había los cafés para hombres, dándose el caso que si una mujer iba a buscar a su marido, esperaba que saliera alguien para preguntarle si estaba.

Los jóvenes formábamos "pandillas" de amigos, reuniéndonos todas las noches en un determinado café, donde pasábamos la velada jugando al tute, ronda o dominó.

Nosotros formamos una "pandilla" de 11 jóvenes de más o menos de la misma edad, y a veces después de tomar un café o un "Xiquet", (horchata con sifón) que valían 10 céntimos y 5 céntimos respectivamente y haber echado una partida, salíamos a dar una vuelta por el pueblo "desierto" pues a aquellas horas las chicas estaban dentro de su casa haciendo "la tra", o en casa de una amiga, a la cual habían ido acompañadas de su

madre o de una hermana, nunca solas.

En dicho paseo a veces "trempavem en riaies" hasta llorar, de cuya continuación se encargaba Juan Pastor a) Rabassó, el cual emitiendo una carcajada peculiar suya, hacía que nos parásemos. Como veis nosotros también nos divertíamos, de otra manera, pero sin gastar un céntimo.

En aquel tiempo no existía otro medio de locomoción, que la bicicleta, la que no tenían todos los jóvenes, y el carro, así que no quedaba más remedio que inventarnos algo para pasar el tiempo. Y así fue como un miembro de nuestra "pandilla" se dedicó a escribir una letra a la música del tango "Noche de Reyes", cuya canción estuvo en boga durante unos cuantos años en Artá, e incluso en los pueblos vecinos, pudiéndola escuchar en todos los talleres de "triadores de besó", "tais de cuidores d'oliva" y en las casas particulares, donde se reunieran varias chicas haciendo "la tra" o cosiendo "sanaieta".

Quien de vosotros no ha oído muchas veces a vuestros mayores cantar esta canción:

LA PANDILLA

Letra: J. Pastor

Música: NOCHE DE REYES

A Artà hi ha una Pandilla
ara la vos anomenaré
començant p'es primer
li diuen Pau Gurries.

He hi ha En Toni Seu
que és un homo molt "guapo"
també En Calafato
i llavors ve N'Andreu.

He hi ha En Toni Basté
també En Toni Comuna
i ara girarem fuia
anomenaré un tauler.

Que és En Toni Morell
fa feina de sol a sol
també En Juan Mangol
pega a sa via d'es tren

(segueix plana 3)

ELECTRONICA

AYALA

Le ofrecemos las mejores marcas del mercado, al mejor precio y con servicio técnico propio de todo lo que vendemos.

VIDEO T.V. COLOR LISTAS DE BODA

EMERSON SONY
SHARP AKAI
THOMSON

EMERSON THOMSON
TELEFUNKEN SHARP

PRECIOS ESPECIALES DE
ELECTRODOMESTICOS PARA
NOVIOS EN LOTES COMPLE-
TOS.

2 AÑOS DE GARANTIA

3 AÑOS PARA PAGAR

ELECTRODOMESTICOS

ZANUSSI CORBERO
PHILIPS SUPER SER
OTSEIN EDESA

-ARTICULOS REGALO
-MENAJE COCINA

-MONTAJE AUTORRADIO
-LAMPARAS

VISITENOS EN PL. P. ANTONIA LLINAS, 1 (De sa Carn) ESTABLECIMIENTO **ACE**

messes de sembrar, segar i batre . . . (14)

Quan havien de treure l'aigua d'un lloc baix, com era un gorc, anava molt bé que fossen dos homes amb dos povals. Un dels homes se posava damunt el carro, amb un peu damunt la bota i l'atre damunt la barana. Mentre aquest bocava una povalada d'aigua dins l'embut, el qui estava abaix omplia l'altre poval, i així anaven canviant-se als povals fins a tenir la bota plena. Si havien d'omplir a un pou o aljub que tengués coll i corriola, empraven un sistema molt enginyós i les feia guanyar molt de temps. Fermaven un poval a cada cap de la corda i quan en buidaven en, s'altre s'omplia.

A les eres hi havien traginat argila o blanquer. Quan era ben eixut ho esfloraven amb fesset i altres eines, i després d'haver-ho fet, amb càvecs omplien senalles i ho anaven escampant per tota l'era, procurant deixar el mateix gruix per tot igual. Llavors junyien la bística al carretet de batre i batién aquells terrossets d'argila o blanquer fins que es convertien amb terra ben triga. Quan ho havien aconseguit, amb l'aigua que havien duita regaven aquella terra. Una vegada tenent-la de bona saó, per sobre d'ella hi escampaven ventim, i llavors amb picons de fusta, picaven aquella mescla de ventim i terra, logrant fer un trespol molt fort i compacte.

Quan havien fet això, ja tenien l'era a punt de batre, i l'endemà ja estaria en condicions de rebre l'embat del carretet i les potades de les bísties. Llavors de tant en quant, els matins abans d'estendre, amb rams d'aladern o d'ullastre agravenen l'era, i la regaven un poc perquè el trespol se conservàs fresc i no clivellàs.

Les eres dels codolans, solien tenir de devuit a vint passes de diàmetre. A elles podien batre de dos a tres cavallons de blat. A les possessions ja eren més grosses. N'hi havia que tenien de trenta a trenta-cinc passes de diàmetre. A elles hi podien batre de deu a dotze cavallons. Encara n'hi havia de més grosses, que hi podien batre dos parells al mateix temps, però això ja sortia un poc de lo normal.

Era molt important mirar-se del lloc on construïen l'era, no sempre era bo de fer trobar llocs a on amb bastanta freqüència hi passàs bon vent. Algunes vegades cercaven comellars que fessen canal, o turonets. Si el lloc elegit per a fer-hi l'era, era bo de vent, feia adelantar bastant la feina als batedors, però si era pobre d'ell, era molts de dies, un torment pels homes que ventaven. Havien d'estar estones aturats, amb la força o la pala amb les mans esperant un cop de vent. Algun d'ells atalaiava per a veure si se movien les fulles dels arbres d'un comellar proper, i quan veia que se movien empeses per a l'ambatol, cridava amb alegria: !Alerta al.lots ara podreu aprofitar un bon copet!, però així i tot havien de deixar la batuda damunt l'era.

Si el terreny on es feia l'era no era ben pla, hi pujava un cintell casi sempre de paret seca, però molt ben feta, fins lograr l'altura suficient perquè el tres

pol quedàs ben anivellat.

Baix les garlandes de les eres solien tenir-hi carxoferes sembrades, que amb la llacors del ventim, anaven ben blaves i feien unes carxoferes grosses i bones.

Quan el carreter arribà amb la darrera carretada de blat que garbejava se va trobar en què el seus companys de treball estenien garbes damunt l'era, ja n'hi havien posades una bona suma.

!Bon dia...! ¿com va això? va saludar En Jaume.

!Bon dia que Déu mos do! contestaren els altres. Ja trobàvem que t'estorbaves.

!No i no he fet gens es beneit!

!Ala idò, descaregarem i llavors berenarem. Si Déu ho vol! respongué l'amo En Pere.

Així ho feren. Una vegada haver descarregat les garbes i haver-les afilerades no gaire enfora de l'era, desjunyiren l'egua del carro, l'abeuraren, li posaren un morrió pel cap, on hi havia la seva racció i la deixaren fermada el capcional del carro, a l'ombra d'una figuera. Ells se llevaren els capells i s'assequeren baix d'una altra figuera que mai solia faltar a prop de les eres.

De dins una senalleta que tenien penjada a una branca, tregueren algunes tomàtiques, una prebreo dos, una ceba, un pa gros i moreno, sal, que guardaven dins un canó de canya, oli, olives dins un cassolinet, formatge i una bona ambosta de figues seques. Dins un plat obscur, gran i fons, hi feren trampó per a tots, d'on tots treïen les tallades amb els dits i un tros de pa. Amb el trampó hi menjaven olives, i amb formatge hi menjaven les figues seques...

!Me pareix (digué l'amo En Pere) que avui ha de fer el sol ben calent!.

!No me'n parreu. quan carregava el carro, m'he girat a Ses Plenetes i ja sortia amb una ràbia...! que jo he dit: Me pareix que avui mos hi farà esser de valent!

Amb tot i amb això, ja havien barenat i pegat un alé posaren les cucales a les dues egues perquè no se merejassin de tant de voltar. Les junyiren amb cordes que anaven des de les colleres als balancins dels carretets on anaven fermades, tenguent amb compte que la corda de la part de dedins sempre havia de ser un poc més curta que la de la part de defora, ja que a més de voltar en circumferència el carretet també midava, més poc diàmetre de la part de dedins que de la part de defora, i així ho havien de fer perquè les cordes tirassen per igual. Des del cap de les bísties partia el dogal, que aguantava el tocador, o que fermava el piló. Aquest piló és una peça de pedra bastant feixuga i amb forma de mig ou. En el centre d'aquesta pedra, hi aficaven un ferro revengudet, més a menys com el d'una manuela mitjancera, i d'una altura de devers un metre i mig on el tocador hi fermava els dogals, si se cansava de tenir-los amb la mà.

M. Tous (continuar)

RESULTADOS

Benjamins:

Badia 1- Avance 3

(Torneo Comarcal)

Alevines:

Sallista 4- Avance 2

Avance 3- Cardassar 0

Infantiles:

Avance 2- Alcudia 2

Büger 4- Avance 3

Juveniles:

Margaritense 1- Artà 0

Petra 2- Artà 1

Aficionados:

Sóller - Artà (no presentado este último por falta de jugadores)

Artà 3- Can Tià Taleca 2

Preferente:

Artà 1- Alaró 0 (Mascaró)

Cade Paguera 3-Artà 1 (Estrany)

JORNADAS DEPORTIVAS COMARCALES

Gracias a la colaboración de las Asociaciones de Padres de la Comarca y a los delegados deportivos de los colegios de la misma, se han podido fomentar y organizar las Diadas deportivas que en número de 8 (4 deportivas y 4 atléticas), irán celebrándose a lo largo de los meses de enero-mayo, cada quince días y con una duración horaria de las 9 a las 5 de la tarde.

Se preve que la participación en los distintos deportes (Voleibol, Baloncesto, Balonmano, Balontiro, Ajedrez, Fútbol, Cross, Pruebas Atléticas), superará los 900 alumnos de promedio que se irán encontrando en Son Servera, San Lorenzo, Artà, Capdepera, y vuelta a comenzar.

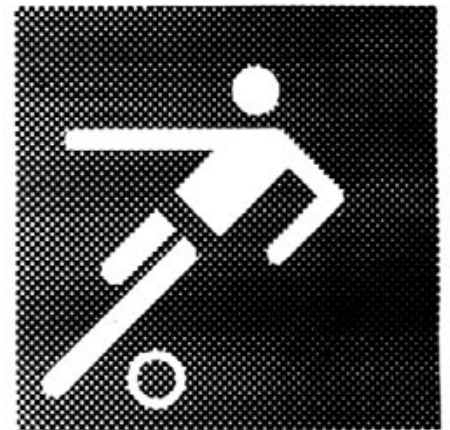
Por primera vez la Delegación de Deportes (Consejo Superior) ha subvencionado a los Colegios con un importe de 60.000 ptas para compra de material deportivo a utilizar en dichas competiciones, así como corre con los gastos de desplazamiento.

Es de esperar que cunda el ejemplo y no sea cosa efímera, ya que

nuestro deporte necesita del auge monetario y del auge de los monitores para ir fomentando los distintos deportes a fin de poder llevar al terreno personal las cualidades que se aprecian en quien sabe practicar un deporte.

Iremos informando de las mismas, señalando aquellos deportes en que veamos se puede ir progresando y tratando de lograr entre todos que la practica deportiva juvenil-infantil-alevín sea cosa más duradera y más frecuente.

Mayol

1ª REGIONAL PREFERENTE

Una de cal y la otra de ...

Posiblemente podríamos titular esta pequeña crónica de preferente a lo que se refiere en estos dos últimos encuentros.

Nos visitó el Alaró y simplemente por contradecir, sí, vimos una segunda parte muy buena. Una de las pocas que verdaderamente vemos en nuestro campo. Esta vez como en algún caso el portero visitante, lo paró todo, o casi todo, ya que el tanto marcado por Mascaró al lanzar un tiro directo, fue de lo más ingenuo; pero esta vez valió la victoria es decir con "vox populi" fue un gran tiro. Pensamos que no hay que dramatizar, Mascaró, es un buen chutador, alguna vez se pasa; pero en los momentos difíciles sabe estar, sobre todo si es en su terreno. Lástima que en campo contrario no le ocurra lo mismo!!.

Volviendo al partido podemos decir que el visitante de turno, quería el empate, casi lo logró. Oportunidades de gol muchas, todas las que quiso el Artà. ¿ Pero, dónde están estos delanteros?, ¿ Es que tenemos jugadores para que una vez la afición salga realmente satisfecha aunque comente y diga que hayamos tenido mucha suerte?. Pensamos que sí, estamos en lo seguro; pero falta que se demuestre. Esto es lo que pedimos que este próximo encuentro en "Ses Pesqueres", se pueda decir que

el C. D. Artà no está entre los primeros por casualidad, si no, que es de los punteros.

Decíamos una de cal, sí, fue buena. La de arena no tardó en llegar simplemente en la visita que se efectuó al Cade de Paguera. Según los comentarios el Artà pudo jugar mejor, se encontró con un empate a un tanto, gol marcado por Estrany de penalty; pero lo que son las cosas, luego vinieron dos tantos más. Total tres a uno y ... gracias, Según el semanario "Esportiu", Rodríguez fue el mejor, pensamos que posiblemente hubiera sido el mejor, ya que sin su actuación, amén de los "schows" que suele ocasionar es indiscutiblemente el número uno de todos los líberos que hemos visto en esta preferente, que dicho sea de paso que de preferente solo tiene el nombre y la entrada, (sobre todo en Artà), ya que nombre, el que lo inventó, seguro que se quedó descansado, y la entrada, ... Vds. verán. Solo diremos que el pasado domingo en el encuentro Escolar-Algaida, se cotizaban a 250,- ptas., por supuesto eran las de lla madras de "caballeros". Esta palabra y sin comillas es la que dedicamos a los seguidores del Artà, y por descontado esta vez pensamos, como en la mayoría de ocasiones, que el mejor fue : LA AFICION.

Artigues